

forslaget ordentligt denne her gang, så ministeren også kan leve med en lov, der bliver vedtaget, og hvor det ændringsforslag måtte være vedtaget.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Til skatteministeren: Vi finder, som jeg også sagde i min ordførertale, det er rimeligt, at man betaler skat i det land, hvor man er bosiddende. Det er da også der, man trækker på de sociale ydelser, som det pågældende land eventuelt skal yde. Så kan man altid diskutere, hvornår den opsparring har fundet sted.

Lad os eksempelvis tage den folkepension, som bliver udbetalt. Den kunne jo i teorien lige så godt hidrøre fra – det kommer an på, fra hvilken vinkel man ser det – pensionistens tidligere arbejdsliv, hvor han har indbetalt sin skat netop til finansiering af sin efterfølgende folkepension.

Og så er der et helt andet moment, der spiller ind. Det omvendte forhold gør sig jo også gældende. Kommer der en statsborger fra Belgien til Danmark og bosætter sig i Danmark, jamen så er det da rimeligt, at han betaler skat her i Danmark af de indtægter, han har fra Belgien. Han vil jo så i givet fald også kunne trække på de sociale ydelser, der er i Danmark. Så har han dog bidraget noget til det, han får fra den danske stat.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Kim Behnke har fuldstændig ret i, at vi blev bedt om at yde teknisk bistand til at lave et ændringsforslag, som ikke kunne administreres.

Der kan man jo godt som minister vælge at sige, at det vil jeg ikke. Men selv til ting, som vi kun kan fraråde, og som har et indhold, der efter vores opfattelse ville gøre en lov fuldstændig umulig at få til at virke i det virkelige liv, stiller vi venligt op.

Hr. Kim Behnke kan måske så kritisere mig for, at jeg ikke gjorde tilstrækkelig præcist opmærksom på det under debatten. Der blev ingen debat, og jeg husker meget tydeligt, at jeg overvejede at gå på talerstolen, men det var derhen i slutforløbet, hvor der var mange ting, der var på, og jeg er sikker på, at jeg har sagt til flere af ordførerne, ikke fra talerstolen, men direkte, at hvis man vedtog det her, så ville det ikke kunne fungere. Jeg vil også erkende, at den dag

vi sad til tredje behandling, kom det bag på mig, at der var 89 mandater, der ville stemme imod, for det kan man ikke læse ud af en betænkning. Man kunne ikke læse, at 89 mandater ville stemme imod et forslag, man indstillede til vedtagelse med det stillede ændringsforslag. Det kom faktisk fuldstændig og aldeles bag på mig. Men nu er det i hvert fald sagt.

Hvis det ændringsforslag bliver genfremsat i den form, og hvis det skulle blive vedtaget af Folketinget ved et uheld, så må jeg opfordre til at forkaste det. Så er det i hvert fald ikke noget, der kan komme som en overraskelse, heller ikke fra hr. Kim Behnke.

Til hr. Klaus Kjær må jeg sige, at det jo er en aftale. Det er jo ikke sådan, at vi kommer og fratager et land, der har en borger boende, en beskatningsret. Det er en gensidig aftale imellem to lande, hvor begge lande skriver under, og hvor de fleste af dem også får det ratificeret, får det godkendt i parlamentet, om, hvem der har beskatningsretten. Det vil altså sige, at det, hr. Klaus Kjær ville stemme imod, er en aftale, vi har indgået med den belgiske regering om, at vi fortsat har beskatningsretten til danske pensioner. Det er hr. Klaus Kjær så uenig i, og så vil han stemme imod. Det forstår jeg ikke.

Hr. Klaus Kjær skal også være opmærksom på, at vi inden for EU har aftaler om, at danske statsborgere, der bor i et andet EU-land, skal vi eksempelvis dække sygehusudgifterne for, også selv om beskatningen foregår i det andet land.

Derfor bare den lille opfordring til hr. Klaus Kjær: Prøv at undersøge den her sag lidt grundigere, for jeg vil blive meget overrasket med mit kendskab til hr. Klaus Kjær, hvis det er sådan, at han efter at have kigget nøjere på den, når frem til en anden konklusion, og det synes jeg så er fair nok, og jeg synes bare, at der overhovedet ingen sammenhæng er i Dansk Folkepartis melding på det her.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Nu skal vi ikke trække denne her debat i langrag, for det handler om nogle ideologiske opfattelser. Men jeg vil bare sige til skatteministeren, at da der er tale om gensidige aftaler, eksempelvis inden for EU-landene, så gælder det modsatte jo også. Hvis f.eks. en dansker får brug for sygehusbehandling i Belgien, får han selvfølgelig også den behandling, når han er dér.